



# САБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,  
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.  
(Ів.1,1-2)

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича

лютий 2010 №4 (175)

## ВЕЛИКА ЧОТИРИДЕСЯТНИЦЯ

Великий Піст, чи св. Чотиридесятниця, встановлена ще св. апостолами і освячена прикладом Господа нашого Ісуса Христа. Апостоли самі суворо дотримувалися цього посту і всім християнам заповідали виконувати його до дрібниць. Шістдесят дев'яте апостольське правило говорить: «Якщо хтось, чи єпископ, чи пресвітер, чи диякон, чи іподиякон, чи співак, не постує у святу Чотиридесятницю перед Великоднем чи в середу, чи в п'ятницю, окрім затруднень немочі тілесної: хай буде вивержений. Якщо ж мирянин, хай буде відлучений».

Наступники апостолів, св. отці і вчителі церковні, дотримуючись у дрібницях цього правила, наставляли християн постувати у Великий Піст, який є часом покаяння, утримання плоті, співучасті у спасительних стражданнях Господа. «Чотиридесятницю не зневажайте, — пише св. Ігнатій Богоносець до християн у Филиппах, — вона є наслідуванням життю Христа».

Немає жодного святого отця, ані учителя церковного, який би не свідчив про велику необхідність посту для кожного християнина, котрого не долає якась тілесна недуга.

У молитвах і піснях Постової Трійді (богослужбова книга, яка замінює під час посту звичайний Октоїх чи Восьмигласник), також постійно вчуваються нам поривання до покаяння і постування. У цих молитвах й піснеспівах ми чуємо крики душі, що розкаюється, гірко плаче про свої гріхи, і всі великопісні богослужіння відповідають цьому покаянному настрою. На літургії передосвячених дарів св. Григорія Двоєслова і на всіх седмичних службах, крім суботи й неділі, треба класти великі поклони зі щемною молитвою: «Господи і Владико життя мого», в якій, преп. Єфрем Сирин із вражаючою глибиною зобразив стан душі грішника, який кається, тобто кожного з нас. У недільні дні посту служиться літургія св. Василя Великого, а у ті дні, коли зовсім не буває літургії, здійснюються великопісні часи, читання псалмів й вечірня. Якщо правиться літургія передосвячених дарів, то всі ці служби відбуваються перед нею. Піст першої седмиці св. Чотиридесятниці найбільш суворий. У перші чотири дні на повечері читають великий покаяльний канон св. Андрія Критського. Першої неділі Великого Посту здійснюється торжество відновлення шанування св. ікон за цариці Феодори. Цей день зветься «Торжеством православ'я», і цього дня у кафедральних соборах всенародно утверджується істинна віра і анафематуються єресі. Третьою неділею Великого Посту здійснюють поклоніння чесному і животворящому Хресту Господньому, котрий у дні скорботи зміцнює нас, нагадуючи про безкінечну любов Спасителя, Який прийняв хресні страждання за грішників. Цей тиждень називається хрестопоклонним і має ту особливість, що св. хрест виносять на середину храму для поклоніння. У четвер п'ятої седмиці читається знову великий канон св. Андрія Критського і канон на честь Марії Єгипетської. Читанням цих канонів св. Церква спрямовує ревних християн на духовні подвиги. У суботу п'ятої седмиці здійснюється молебне послідування акафісту Пресвятої Богородиці. П'ятниця шостої седмиці посту є власне закінченням св. Чотиридесятниці. Цього дня св. Церква просить Господа сподобити нас побачити седмицю страстей, і наступний день — Лазарева субота вже не входить у св. Чотиридесятницю.

## Чин прощення

**Священик:** Пригадаємо собі всі наші гріхи, вільні і невольні, свідомі і несвідомі, якими ми провинились супроти Господа Бога.

**Люди:** (Розважають над поставленим питанням, а після того відповідають... і так після кожного прошення) Господи, ми згрішили, ми провинились супроти Тебе. Прости нам.

**Священик:** Якщо ми чуємо жаль до Бога за щось, що сталося в нашому житті, пригадаймо причину нашого жалю.

**Люди:** Господи, допоможи нам приймати Твою волю в усім, коритися їй і не чути жаль супроти Тебе, нашого найліпшого приятеля і Батька.

**Священик:** Пригадаймо собі всіх тих осіб, які будь-коли, чим-небудь нас образили, нас скривдили, проти нас промовились.

**Люди:** З щирого, з цілого серця прощаю всім тим, які будь-коли, як і чим-небудь образили мене, скривдили мене, провинились супроти мене.

**Священик:** Пригадаймо собі всіх тих, яких ми — свідомо чи несвідомо — будь-коли, як і чим-небудь образили, скривдили, прогнівили.

**Люди:** З щирого серця признаюсь, що я згрішив (ла) супроти інших. Якщо я когось — свідомо чи несвідомо будь-коли, як і чим-небудь образив (ла), скривдив (ла), прогнівив (ла) — з цілого серця перепошую і прошу прощення і пробачення.

**Священик:** Брати і сестри, якщо я згрішив проти вас думкою, словом, ділом чи іншим почуттям моїм, простіть мені, грішному, і моліть за мене Бога.

**Люди:** Бог нехай простить і помилує тебе, чесний отче, і ми прощаємо тобі. Благослови і прости, чесний отче, і нам, грішним, провини наші, вільні і невольні.

**Священик:** Нехай простить Господь Бог ласкою своєю гріхи ваші і помилує вас. І я теж прощаю вам. (А тепер звернімося до ближніх і сусідів і скажімо їм: «Прости мені, брате-сестро,» — і поцілуймо в рамена. А ближній хай скаже: «Хай Бог простить тобі і я прощаю» і теж: перепрости і одержить прощення).

### Покаяльна молитва Єфрема Сирина

Господи і Владико життя мого! Духа лінивства, недбайливости, владолюбства і пустомовства віджени від мене.

Духа чистоти, покори, терпеливости та любови даруй мені, слuzі Твоєму.

О Господи Царю! Дай мені бачити гріхи мої і не осуджувати братів і сестер моїх, бо Ти благословенний єси на віки віків.

Амінь.

# «Бог каже: „Хочете? – Маєте“...»: інтерв'ю Блаженнішого Любомира для журналу «Главред»

**З чудовим тонким гумором і самоіронією глава Української греко-католицької церкви кардинал Любомир Гузар зачіпає безліч питань.**

Починаючи від того, коли слід вчасно йти з керівної посади, і закінчуючи тим, як Бог дивиться на нового Президента України. Господь Бог, каже Верховний архієпископ Любомир, лише раз втрутився у «президентські вибори», коли делегував пророка Самуїла до ізраїльського народу з «пропозицією» обрати собі за царя Давида. Відтоді Творець спостерігає за процесом, не накидаючи народу правителів. Він знає, хто очолить українську державу, але це не означає, що Він сам особисто «голосує» за того чи іншого кандидата. Просто дозволяє електорату привести до влади того, кого вже цього тижня ЦВК оголосить переможцем перегонів. Бог любить людську свободу, тому й дотримується нейтралітету. Чи є таке «невтручання» виправданим – окреме питання, здатне завести у нетрі богословської казуїстики. Ми ж говоримо із Владикою про більш земні та актуальні на сьогодні питання.

## **«Закид щодо неможливості зустрічі між Папою Римським і патріархом Московським повторюють безліч разів»**

**Владико, голова відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського патріархату митрополит Іларіон заявив нещодавно, що «головною перешкодою для зустрічі патріарха Московського і Всія Русі з Папою Римським є ситуація на заході України». Він вмотивував це тим, що буцімто 500 православних парафій на заході України були передані УГКЦ. Чи мала місце така ситуація?**

Цей закид щодо неможливості зустрічі між Папою Римським і патріархом Московським повторюють безліч разів. Останнім часом – взагалі доволі інтенсивно і часто. І в цьому немає нічого нового. Бо й за попереднього патріарха те саме говорили. Давайте повернемося до історії. У 1946 році радянський уряд за наказом Сталіна вирішив ліквідувати нашу Церкву. Для цього організували і провели псевдособор, де було інсценізовано діяльність ініціативної групи, яка нібито запропонувала відреститися від Берестейської унії і повернутися до лона «матірної» Російської православної церкви. Священники, зігнані насильно до храму Святого Юра, проголосували за те, що вони цю пропозицію приймають. А єпископи наші були вже рік як заарештовані. Тобто жодний наш єпископ не брав участі у цьому заході. Саме тому ми його називаємо «псевдособором». Після цього зібрання почалася ліквідація Церкви, і сталося так, що наші храми було передано Московському патріархату. В 1989 році радянський уряд дозволив знову реєструвати греко-католицькі громади...

**Не без втручання Риму, наскільки про це відомо...**

Тодішній президент СРСР Горбачов поїхав до Папи Іоанна Павла II і знав, що у Римі йому поставлять питання: а що з греко-католиками? Тож радянський уряд десь за тиждень перед відвідинами видав ту директиву щодо реєстрації. Але що сталося? Якщо люди у якійсь громаді казали, що хочуть залишатися у православної церкви, їх не перереєстрували. А близько тисячі громад одразу сказали про те, що хочуть повернутися до греко-католицької церкви. Були місцевості, де

громади поділилися. Подекуди почалися конфлікти, нерідко інспіровані місцевими партійними ідеологами, що ставили собі за мету за будь-яку ціну перешкодити процесу відродження нашої Церкви. Ці конфлікти були доволі драстичними, прикрими, доходило навіть до кровопролиття – билися люди у церквах. Почали шукати розв'язку, інколи знаходили її, почергово використовуючи один і той самий храм. Сьогодні число конфліктних місцевостей є мінімальним, бо там, де були конфлікти, почали будувати другу церкву. Попри все слід підкреслити, що твердження про те, що греко-католики буцімто відібрали насильно православні церкви, є абсолютно неправдивими. Вони просто повернули їх до власника. І ми в листах до високопоставлених осіб зазначаємо, що такі твердження почули, але де тому докази, що це – ваші храми? Прошу, нехай хтось дасть тому докази – завірені, достовірні, бо ми таких не знаємо.

**Може, варто було б зустрітися з патріархом Кирилом і все йому пояснити? Чи така зустріч неможлива?**

Ми залюбки зустрічались би на добросусідській базі. Але існують деякі труднощі. Якщо патріарх не може з Папою зустрітися, як він може зустрітися зі мною? Ми відкриті для зустрічі, для розмов, але без публічних, розтрублених по цілий світ закидів, що не мають доказів. Бо інакше дуже тяжко зібратися для якоїсь розумної спокійної розмови.

**«Я не маю жодної претензії до того, щоб глава єдиної помісної церкви походив з греко-католиків: православних більше»**

**І не тільки для розмови. За таких умов взагалі важко починати будь-яку спільну справу. Тому я й не розумію, про яку єдину помісну церкву може йтися, якщо тільки між греко-католиками та православними Московського патріархату існують претензії, образи тощо. Але давайте спочатку уточнимо дефініції: що вкладаєте в поняття «єдина помісна церква» особисто ви?**

Дивіться: Ісус Христос створив єдину церкву. Ми всі кажемо: вірую в єдину, святу, соборну і апостольську церкву. Через наші людські немочі, через наш гріх ми поділилися на безліч різних частин: є католики, є



православні, є протестанти – всі вони християни... Остаточний ідеал – у тому, аби ми усі повернулися до первісної єдності. Ця єдність не мусить бути одноманітною. Ми розійшлися між собою: хтось ближче, хтось далі. Ми є дуже близькими з православними, і досить далекими – з протестантами, хоча і з ними спілкуємось на підставі хоча б того, що читаємо одну й ту саму Біблію і хочемо поводитися одне з одним як брати. Тим паче, ми є близькими з українськими православними – маємо спільне хрещення з часів святого Володимира. Шлях до єдності не є легким – різні нарости ускладнюють нам просування впродовж століть. Є різні стереотипи, які нам накинули, але це можна подолати при наявності доброї волі. Ми, власне, не є чотирма окремими церквами, ми є чотирма гілками однієї церкви. Як виглядатиме наново об'єднана церква? Напевно, що не так, як за часів Володимира, але ми ще не знаємо, як вона виглядатиме, ми тільки мріємо, щоб вона була єдиною. Якись розв'язки ми знайдемо...

**І все таки: які розв'язки ви сподіваєтеся знайти? Коли два вищі навчальні заклади зливаються в один, вони проходять певний момент уніфікації. Їх, зрештою, очолює один ректор. Якщо відштовхнутися від цього прикладу, давайте хоча б висвітливо «керівне» питання: хто може посісти престол об'єднаної церкви?**

Ми на сьогодні маємо практично чотирьох предстоятелів – митрополита Володимира, патріарха Філарета, митрополита Мефодія і мене (глави – відповідно – УПЦ МП, УПЦ КП, автокефальної та греко-католицької церков. – Авт.). Якби ми насправді знайшли дорогу до єдності, то тільки один із нас був би предстоятелем. Кого оберуть? Я не маю жодної претензії, щоб глава церкви походив з греко-католиків, православних більше... Ми вийшли з однієї історії, маємо ту саму мову, іконопис, музику, у нас безліч спільного, і ми маємо бути свідомі цього.

Існують труднощі суто людського характеру, які необхідно подолати. Щодо прикладу, який ви подаєте. Провід буде той самий, тільки він буде вже не на лівому березі, не у Володимирському, чи Успенському соборах, а сидітиме він у святій Софії, бо то є наша церква, наша спільна церква, наша мати.

**Це – чудова перспектива, але важко повірити у єднання вашої церкви з Московським патріархатом, який вперто називає греко-католиків «унітатами», а Київському патріархату взагалі донедавна відмовляв у праві на існування. Які можуть бути шляхи подолання розбіжностей між людьми, які вперто не чують одне одного?**

От ви зараз чудово сказали: ми ще не чуємо одне одного, але все є можливим, коли ми хотімемо цього. Буває так, що люди сваряться. От розсварилися брати: батьки їм залишили спадщину, а вони через неї затіяли чвари. Але минає час, і вони кажуть: чекайте, але ж ми брати, то що ми будемо і надалі ворогувати? Примирімося! Жиймо разом, будьмо разом. Для нас надзвичайно важливим є перш за все налагоджувати щораз тісніші братерські зв'язки з Церквами-Сестрами Володимирського Хрещення в Україні, а вже тоді спільно міркуватимемо, як вибудувати наші стосунки з іншими християнськими центрами. Чи це є можливим? Я думаю, що так. Але на це потрібна добра воля усіх.

**Гаразд, Владико, дозвольте запитати про інше. Преса розтиражує вашу заяву щодо того, що ви залишаєте престол УГКЦ. Це так і є?**

Ні, я сказав так: краще передати теплою рукою. Бо передати владу можна по-різному. Можна вмерти, і тоді потрібен наступник. Можна тяжко захворіти, й тоді хтось мусить прийти і посісти твоє місце. А можна спокійно, добровільно – крок за кроком – передати уряд (йдеться про керування церквою – Авт.). Люди в моєму віці чомусь мають схильність або вмирати, або хворіти (сміється). То чому не передати уряд спокійно? Це ж не означає втекти від церкви... Я не є незаступимим, напевно, є ліпші від мене. І мені від того буде спокійно. Бо я вже не молодий, і безліч речей мені дається важко. Є певний досвід, це правда, але з урядом пов'язані обов'язки, які мені вже тяжко сповняти, а далі буде ще тяжче. Тож я хотів би передати уряд, а сам – робити щось інше, помагати в церкві, бо в печері я не ховатимусь. А навіть якби я пішов у печеру, то це також є добрим – молився би цілий день за церкву.

**Ви думали про кандидатуру наступника?**

Ні, конкретно про кандидатуру не думав. То обирає Синод, є певна процедура, а я нікого не обираю.

**«Ми не мали перед собою двох ангелів, але мусили обирати. Кожен вибір є ризикованим...»**

**На президентських виборах, які щойно відбулися, ви закликали громадян в жодному разі не ставити позначку в графі «проти всіх». Це,**

**відверто кажучи, не всім сподобалось. Адже «проти всіх» – це також вибір, також позиція...**

Насамперед хотів би зазначити, що офіційна позиція нашої Церкви щодо другого туру виборів була висвітлена у Синодальному Зверненні, і в цьому документі є подвійний заклик: голосувати відповідально і молитися про Божу поміч для народу в цей нелегкий час. Ці фундаментальні принципи залишаються незмінними. Церква не накидає ніякої розв'язки нікому і шанує людську свободу, залишаючи кожному Богом дане право жити і здійснювати вибір згідно зі своїм сумлінням. Що ж до згаданої вами графі «не підтримую жодного кандидата», то я вважав за потрібне звернути увагу на небезпечну тенденцію, пов'язану з таким голосуванням, а не наказувати комусь чи забороняти комусь щось – я собі такого права не приписував і не приписую.

Насправді така графа існує, і держава це дозволила. Але в чому полягає проблема? Ми відбули перший тур, де було 18 кандидатів, і кожен громадянин, який тверезо мислить, свідомий свого обов'язку, за когось голосував. Із тих вісімнадцятьох двоє осіб мають найвищий відсоток, і, згідно з нашим законодавством, ми маємо зробити наступний крок і обрати з-поміж них найкращого. Ми маємо бути послідовними: якщо є вибори – маємо обирати. Принаймні ті, хто голосував за інших кандидатів, мусять поважно застановитися над тим, чому більшість надала перевагу двом переможцям першого туру. Якщо комусь ці двоє не подобаються, то все одно більшість виборців готова довірити тим особам кермо держави. Тому варто бути послідовними у дотриманні засад демократії і прийняти такий чесний вибір більшості. Голосуючи «проти всіх», ми віддаємо іншим право обирати нам Президента. Не кажучи вже про те, що хтось міг би голосувати «проти всіх» спересердя, з озлоблення, що не пройшов «його» кандидат чи аби не брати відповідальності за наслідки виборів. А це зовсім не є ознакою зрілості. Є люди, які хочуть втекти від самих себе, щоб потім казати: я, мовляв, ні за кого не голосував. Але в тому і полягає громадянська зрілість: щоб взяти на себе відповідальність. Ми не маємо перед собою двох ангелів, але мусимо обирати – свідомо, зріло обрати. Мені закидали, що я схилиюсь на той чи інший бік. То не є правда. Я був за те, щоб ми врахували ту обставину, що більшість громадян готова і обиратиме одного з двох. Це не виключає формального права окремих осіб голосувати «проти всіх», але це виключає їх самих з процесу вибору.

**Вісімнадцять кандидатів з першого туру – не аргумент. То й що з того, що їх було багато? Всі вони здебільшого – «старі обличчя», політики кучмівської доби... Кількість наявна, а якості нема...**

А чому ніхто не подбав про те, щоб були нові люди? Де ті люди? Чому вони нічого не робили? Чому сиділи й споглядали, замість того, аби створювати нові партії, висувати нових кандидатів? До виборів слід готуватися заздалегідь, і то не тільки

кандидатам, а й цілому суспільству. Може, це звучить парадоксально, але вибори не відбуваються в день голосування, вони є підсумком певного процесу, який проходить суспільство, і неминуче відображають ступінь його громадянської зрілості.

**Все в гроші упирається, Владико...**

А в цілому світі – що, інакше? Грошей потребують усі, бо бути кандидатом – нині річ коштовна, але гроші не обов'язково мати в кишені, гроші можна збирати. Якщо люди взяли б та й сказали: ми хочемо нових людей, то можна було б і гроші знайти. Але ж люди нічого не робили – чекали, чекали, а тепер не можемо нарікати, але мусимо взяти певний урок для себе з тих виборів.

**Під час президентських перегонів священників православної церкви московського патріархату звинувачували у тому, що вони агітували за Януковича. Втім, подібні закиди лунали й на адресу ваших святих отців. Хіба що в цьому випадку йшлося про іншого кандидата...**

Дивіться: я маю від Господа Бога мандат – проповідувати Євангеліє. І це – мій обов'язок. Але я не маю мандату казати людям: голосуйте за того чи іншого: ангел мені не з'явився і не оголосив, що я маю піти і сказати людям, за кого їм голосувати. Якщо хтось почуває, що він такий мандат має, то він помиляється. Може, він з якоїсь причини відчуває, що так було би правильно. Але наш Синод такого не робить. До мене надійшов лист від Петра Писарчука (керівника Львівського обласного осередку Партії регіонів, який звинуватив УГКЦ в тому, що вона агітує за Тимошенко – Авт.), і я написав йому відповідь, де ще раз виклав позицію нашої Церкви. Я також звернувся до владик з проханням нагадати священникам, щоб вони дотримувалися постанов Синоду щодо виборів. Хоча я не можу виключати випадків, що окремі душпастирі зловживають своїм священницьким авторитетом.

**Ненавмисно?**

Хтозна. Можливо, хтось і робив спроби підкупу... Нам про це нічого не відомо.

**Писарчук конкретні приклади наводив?**

Ні. Він тільки навів слова, які було сказано, і ці слова були досить образливими та неприйнятними ані з людської, ані з християнської точки зору. Він стверджує, буцімто наші священники таке говорять. Але не дав відомостей про те, що такий-то отець у такому-то селі казав...

**Але могло таке бути?**

Не маємо доказів цього й виключати. В кожному разі зі свого боку ми ще раз перестерегли наших священників перед висловлюваннями, негідними священнослужителів. Сподіваємося, що вони прислухалися до нашої остероги.

**Владико, якщо вся влада – від Бога, то наш нинішній Президент – також від Бога?**

Ми не маємо приписувати Богові наші акти. Бог каже: «Хочете? – Маєте...»

(Закінчення на стор. 7)

# Синодальне послання

## з нагоди двадцятиліття легалізації УГКЦ, шістдесятип'ятиліття з дня смерті Митрополита Андрея (Шептицького) та двадцятип'ятиліття з дня смерті Патріарха Йосифа (Сліпого)

(Закінчення. Поч. у попередніх номерах)

**Єдиним вознесеним духом до  
єдиного Бога**

**Я зроблю з них один народ на  
моїй землі, на горах ізраїльських...  
вони не будуть більше двома  
народами,**

**і не будуть більш розоділені на  
два царства...**

**Вони будуть моїм народом, а Я  
– їхнім Богом! (Єз. 37, 21–23).**

Останніми роками в Україні розгорнулася широка дискусія щодо проблеми Київської Церкви, тобто об'єднання нинішніх Церков давньої київської традиції в одну Київську Церкву. Точиться ця дискусія і в середовищі греко-католиків – і, як це буває завжди при осмисленні чогось незвичного, не бракує критицизму. Одні вбачають у цій пропозиції нездійсненну утопію, інші – «зраду».

Проте високі ідеї тому й називаються так, що для свого осмислення вимагають певної висоти духу. Бо приземлений дух неспроможний сягнути за найближчі обрії. Чи не називали «зрадою Закону», скажімо, вчинок Христа, коли Він зайшов у хату до митаря Закхея (Лк. 19, 1–10)? І тільки ті, хто зумів досягнути велич Христового посланництва, могли знайти й несуперечливе пояснення Його несподіваним крокам. Так і сьогодні перешкоди для об'єднання українських Церков цілком очевидні, а загрози – безсумнівні. Ми повинні їх бачити і враховувати. І все ж бачити лише їх – це ніби віддати себе земному тяжінню, припнувши свій дух до присадибного тину.

Чи є ідея єдиної Київської Церкви новою й досі незною? Прислухаймося до голосів наших славних попередників.

Митрополит Андрей (Шептицький): Релігійна єдність була б могутнім товчком в досягненні національної єдності. Тому, думаю, що кожний український патріот повинен зробити все, що може, до здійснення такої релігійної єдності (Лист до всіх Високопреосвящених і Преосвящених православних архиєреїв в Україні і на Українських Землях, грудень 1941).

Патріарх Йосиф (Сліпий): Найближчими нам за вірою і кров'ю є наші православні брати. Нас єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самобутність рідної Церкви, за її Повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріархат Української Церкви! (Заповіт).

Чуючи ці голоси з минулого й ніколи не забуваючи про ці заповіді, наша Церква упродовж останнього часу розробила цілу низку документів, у яких крок за кроком формулювала й уточнювала своє нинішнє розуміння нашого історичного завдання – «поєднання Русі з Руссю».

Так, уже в першому з цієї серії доку-

менті – «Концепції єкуменічної позиції Української Греко-Католицької Церкви» – були сформульовані засадничі положення, які слугували відправними точками у нашому русі вперед. Зважаючи на тему, яку обговорюємо, наведемо, зокрема, такі положення:

Церковна єдність із Вселенським Архиєреєм стала однією з фундаментальних засад ідентичності УГКЦ, а тому будь-які подальші єкуменічні кроки не можуть підвужувати значення цієї єдності й мають розбудовуватися з її урахуванням (17).

УГКЦ виходить із засади, що всі три Церкви [УПЦ, УПЦ КП та УАПЦ] мають спільну історичну спадщину Київської Церкви (32).

УГКЦ, проте, не вважає нинішні поділи в православ'ї в Україні бажаними чи узаконеними. Навпаки, УГКЦ вітатиме будь-які кроки до всеправославного примирення в Україні та об'єднання нинішніх гілок православ'я в одну Православну Церкву, вважаючи, що таке примирення та об'єднання стануть важливими чинниками на шляху духовного відродження України (33).

Наступною важливою віхою стало Послання з нагоди повернення осідку предстоятеля УГКЦ до Києва «Один Божий народ у краї на Київських горах» (2004). Тут згадані вище положення знайшли не лише підтвердження, а й логічне концептуальне продовження:

Кожна конфесійна гілка Київської Церкви, історично близька до одного з християнських центрів, не мусить втрачати свої освячені часом конфесійні зв'язки. Сьогодні можна переконано стверджувати, що вимога розірвати ті чи ті зв'язки, яку так часто озвучували в історії України, довела свою неспроможність. Як уже зазначалося вище, заміна юрисдикційної підлеглості на сопричасне сестринство дало б можливість не лише зберегти цінні аспекти дотеперішніх зв'язків, а й збагатити ними спільну скарбницю Київської Церкви (11.2).

Цілком очевидно, що, подаючи такі несподівані, а для когось і революційні пропозиції, треба було уточнити мотивацію, яка за ними стоїть, і передумови, що їх вони передбачають. У цьому документі це зроблено так:

По-перше, нинішні особливості української церковної ситуації слід трактувати не як порушення єдиного можливого міжцерковного порядку, а як процеси, детерміновані природним розвитком українських Церков... По-друге, надійний християнський мир в Україні – передумову подальшого єкуменічного діалогу – можна забезпечити лише на шляху врахування інтересів кожної із зацікавлених сторін... По-третє, на зміну монопольним спробам вирішити проблему єдиної помісної Церкви в Україні на користь якоїсь

однієї з конфесій має прийти об'єднання зусиль усієї християнської спільноти. Цивілізоване вирішення долі Київської Церкви може стати справжньою «лабораторією єкуменізму» (Іван Павло II), позбавленого ультимативності й сповненого духом співпраці та партнерства. Гармонійні, інклюзивні форми об'єднання Київської Церкви (наприклад, у формі єдиного Патріархату – наскрізній історичній візії українців ще з XVII століття) завдяки унікальній сопричасній відкритості могли б стати шансом для центрів християнства зустрітися на його терені, щоб врешті-решт знайти нові єкуменічні моделі порозуміння... (11.4).

Цей документ не залишився непоміченим в Україні, і чи не вперше у новітній час з православного боку почали надходити певні офіційні й неофіційні відгуки. Стало зрозуміло, що запропонована УГКЦ «інклюзивна» модель Київської Церкви потребує огранення в суто еклезіальних і богословських термінах. Це було зроблено 2008 року у Зверненні до Предстоятелів українських Православних Церков, зокрема було подано важливе богословське під'рунтя греко-католицького розуміння єдиної помісної Української (Київської) Церкви:

Єдина помісна Українська Церква воскресне сопричастям Церков київської традиції, які самі себе і одна одну вважають спадкоємцями Святоволодимирового Хрещення. Кожна з Церков іпостасно-самобутня у власному очоленні і священноначаллі, кожна рівна у зверненні Таїнства спасіння (2).

Ініціативи УГКЦ щодо обговорення шляхів відродження Київської Церкви стимулюють внутрішньоправославні процеси, але не є їх єдиною причиною. Пошук шляхів відродження Київської Церкви охопив сьогодні усі її нинішні гілки, що, безсумнівно, є важливим «знаком часу». Щоправда, пропозиції українських православних обмежуються лише створенням єдиної помісної Української Православної Церкви. До пропозиції УГКЦ, яка передбачає вихід за вузькоконфесійні рамки, українські православні ставляться з осторогою, оскільки в ній вони вбачають давню модель «уніатизму». Це свідчить про те, що в Україні визріла серйозна потреба усвідомити різницю між «уніатизмом» як конфесійним підляганням і сопричасною єдністю рівних у гідності Церков.

Утім, певні сумніви виникають з обох боків: якщо православні трактують будь-яку єдність з греко-католиками як відступ від ортодоксії, то греко- і римо-католики часом побоюються, що ця понадконфесійна модель може підважити єдність греко-католиків із Єпископом Рима. Відповідь на ці тривоги повинні дати, звичайно ж, ми самі через іспит нашого

сумління.

Корисним для нас, греко-католиків, і тут було б звернути свою позицію з візією наших попередників.

Митрополит Андрей (Шептицький): Я не протиставляю католиків і православних... Я тільки хочу сказати, що любов у католиків чи православних діє у напрямі поєднання, а все те, що по обидвох сторонах є ненавистю, браком любові... діє за роз'єднанням (Заключне слово на Унійному тижні в Брюсселі, 1925 рік).

Можна було говорити про різні способи порозуміння без зливання в одно віросповідання. Можна було подумати й про злуку православних віросповідань із греко-католицьким... Я хотів, аби приналежні до різних віросповідань старались до себе взаємно наблизитися, заховуючи, очевидно, свою окремішність (Лист до української православної інтелігенції, 1942 рік).

Патріарх Йосиф (Сліпий): Найчисленніші Церкви в нас є Православна й Католицька, і, безсторонньо кажучи, нема між нами суттєвої догматичної різниці, як це вказують теологічні студії і свідчить історія. Правду кажучи, розлам і поділ є піддержувані тільки ззовні, від тих, які знають, що тим ослаблюють Український Нарід і Церкву... Будьмо собою! Дивімося на своє власне духовне добро, на спасіння наших душ – і тоді буде між нами єдність, в першу чергу на церковному полі, а опісля на національному і державному! (Послання «Про поєднання у Христі», Рим, 3 червня 1976 р).

Отже, і в цьому випадку нинішні об'єднаних візії та зусилля, які виходять з середовища нашої Церкви, не суперечать традиційному самоусвідомленню Церкви, що вироблялося упродовж попередніх століть. Своїми пропозиціями ми не творимо якоїсь нової тоталітарної «імперії» чи конфесійної «цивілізації», яка б претендувала на роль Четвертого Рима. Особливістю пропонованої УГКЦ візії Київської Церкви якраз і є прагнення жити нарешті в мирі зі своїми сусідами.

Замість монопольного володіння християнською Україною, що було характерним знаком минулих епох, ми пропонуємо сопричасну єдність сьогодні ще поділеної Київської Церкви. Однак ця єдність, щоб принести в Україну мир і порозуміння, мусить вирости зсередини, у лоні кожної гілки Київської Церкви. Власне цей процес і започаткувався 1989 року, що став визначальною віхою в житті як греко-католиків, так і православних в Україні. Цей шлях буде непростий, він знатиме вагання й, можливо, відступи, але, як засвідчує наша історія, він насправді невідворотний, бо проліг через жертву і мучеництво, силу духу й висоту помислів, вогонь віри і щирість молитви.

**Благословення Господнє на вас!**  
**В імені Синоду єпископів**  
Української Греко-Католицької Церкви  
**+ ЛЮБОМИР**

## Для Стрийської єпархії призначено Апостольського адміністратора ad nutum Sanctae Sedis

20 січня 2010 року у Ватикані повідомлено, що:

Святіший Отець Венедикт XVI дав свою згоду на рішення Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви про проголошення Стрийської єпархії «перешкодженою». Таке рішення прийнято згідно з каноном 233 § 1 ККЦ, на підставі стану здоров'я Преосвященного Владики Юліана (Гбура);

Святіший Отець, прийнявши пропозицію цього ж Синоду, найменував Преосвященного Владику Тараса (Сеньківа), титулярного єпископа Січени і до тепер Єпископа-помічника Стрийської єпархії, Апостольським адміністратором ad nutum Sanctae Sedis (на розсуд Апостольської Столиці).

Для кращого зрозуміння повідомлення Апостольської Столиці додаємо наше пояснення. Синод Єпископів УГКЦ, який відбувся у Львові-Брюховичах 29 листопада – 5 грудня 2009 року вирішив звернутися до Папи Римського з проханням проголосити Стрийську єпархію «перешкодженою» з огляду на стан здоров'я Правлячого єпископа Преосвященного Владики Юліана (Гбура). Синод запропонував Преосвященного Владику Тараса (Сеньківа), Єпископа-помічника, вповні

перебрати управління даною єпархією, що Святіший Отець потвердив, найменувавши його Апостольським адміністратором ad nutum Sanctae Sedis. Це призначення стає правосильним з датою проголошення – 20 січня 2010 року – та означає, що управління Стрийською єпархією вповні передано Апостольському Адміністраторові. Преосвященний Владика Юліан (Гбур) зберігає тільки титул Єпарха Стрийської єпархії.

Владика Юліан, якому у грудні цього року виповниться 68 років, очолює Стрийську єпархію УГКЦ від моменту її створення Синодом Єпископів у 2000 році, – повідомляє радіо «Ватикан». Він займався створенням організаційних структур та розвитком душпастирської діяльності. 22 травня 2008 року було повідомлено про обрання Владики Тараса (Сеньківа) на Єпископа-помічника цієї єпархії. Він 20 липня того ж року отримав архиєрейські свячення.

Стрийська єпархія розташована у західній частині Львівської обл., включаючи п'ять адміністративних районів. Душпастирська діяльність здійснюється у понад 330 парафіях, розподілених у 16 деканатах.

**Департамент інформації УГКЦ.**

### Біографія Владики Тараса (Сеньківа):

Народився 3 липня 1960 року в місті Чорткові на Тернопільщині в греко-католицькій родині Павла та Марії, з дому Старик. Родина матері була репресована за релігійні та національні переконання. У 1967-1975 роках навчався в Білобожницькій середній школі (Чортківський район). У 1975 році вступив до київського СПТУ N 10, яке закінчив 1978 року, здобувши середню освіту та спеціальність корабельного електромонтажника. У 1978 - 1979 роках працював на Київському суднобудівному заводі.

У 1977 році вступив до підпільної греко-католицької семінарії, яку очолював Владика Павло (Василик). Продовжував навчання (дещо обмежено) і під час служби в армії у 1979-1981 роках, і після її закінчення та паралельно, з обов'язку перед законом, працював на різних роботах: пожежником, кофегаром та будівельником - аж до 1989 року.

28 травня 1982 року висвячений на священника (святитель - Владика Павло (Василик)).

У 1982-1989 роках як підпільний греко-католицький священник душпастирював на території Івано-Франківської єпархії. Від початку брав активну участь у діяльності Комітету за легалізацію УГКЦ. У 1987 році разом з групою духовенства та мирян під проводом Владики Павла (Василика) підписав документи "Заява про вихід частини УГКЦ з підпілля" та "Вимога до Верховної Ради СРСР" про легалізацію УГКЦ.

У 1989-1992 року був парохом у м. Чорткові та деканом Чортківського деканату. Паралельно організував парафіяльні осередки на території Чортківського і Заліщицького деканатів та впродовж 1990-1991 років виконував обов'язки парохів міст Заліщики й Чернівці. Одночасно забезпечував душпастирську опіку парафій деканату, в яких ще не було священників.

З благословення Владики Софрона (Дмитерка) у 1992-1998 роках закінчив формацийний курс в Архієпископській священицькій семінарії та Кирило-Мефодіївський теологічний факультет Університету "Палацкего" в м. Оломоуц (Чеська Республіка), здобувши ступінь магістра. У 2000 році там же, співпрацюючи з "Centro Aletti Velehrad-Roma", закінчив докторантський курс на Кирило-Мефодіївському богословському факультеті Університету "Палацкего" на кафедрі пасторального богослов'я, відділення "Практичне богослов'я та вивчення Християнського Сходу". Захистив наукову роботу та здобув ступінь ліценціата теології.

14 січня 1993 року за душпастирську працю Владика Софрон (Дмитерко) від імені Верховного Архієпископа нагородив о. Тараса митрою.

Від 1 вересня 2000 року виконував обов'язки духівника Івано-Франківської теологічної академії, а 17 січня 2001 року був призначений синкелом Бучацької єпархії у справах душпастирства та формації духовенства.

З 23 січня 2002 року канонічно приписаний до Коломийсько-Чернівецької єпархії. 15 лютого 2002 року вступив до чорночого ордену "Мінімі" (Найменших братів св. Франциска з Павли), щоб у перспективі, згідно з наміром Генерала ордену, створити східну гілку ордену для діяльності в Україні.

22 травня 2008 року проголошений Єпископом-помічником Стрийської єпархії з титулярним престолом Січена (Siccenna). Архиєрейська хіротонія відбулася 20 липня 2008 року у Катедральному соборі Успіня Пресвятої Богородиці м. Стрия. Святителі – Блаженніший Любомір, Владика Юліан (Гбур), Владика Микола (Сімкайло) і Владика Володимир (Війтишин).

# КОЛЯДА 2010

## Кураторство N 1

М-н Ринок (окрім будинків  
NN20, 20а, 21, 21а, 22, 23, 31);  
вул. Осмлімисла

Куратор: **Марія Винарчик**

**5 грн.:** Лещенко, Бурмака, Марченко.  
**10 грн.:** Білик, Семако, Антонів, Коркішко, Момот.  
**20 грн.:** Качала, Висятицький, Буряк, Штука, Квик, Запоточна.  
**50 грн.:** Герій, Попович, Саламін, Басараб.  
**80 грн.:** Сидор.  
**100 грн.:** Матієчко. **125 грн.:** Винарчик.

## Кураторство N 2

М-н Ринок, NN 20, 20 а, 21, 21 а,  
22, 23, вул. Підваля,  
вул. Мазепи, вул. Трускавецька  
(від початку до світлофора).

Куратори: **Марія Михайлишин,**  
**Галина Буховська, Любов**  
**Кропивницька, Анна Копач,**  
**Віра Гринів**

**5 грн.:** Гринчишин, Пустовіт.  
**10 грн.:** Бунь, Дяків, Попова, Тиновська,  
Флюнт, Сидоряк, Дутко, Кузін.  
**10 грн 50 коп.:** Багнюк.  
**15 грн.:** Коваль, Дробиняк.  
**20 грн.:** Кметик, Конончук, Чоловська,  
Бартків, Стеців, Кавка, Боднар, Олексин,  
Легкар, Параскан, Юрків, Лівчак, Петрюк,  
Гавриш, Риб'як, Кухар, Качак, Верес,  
Гринців, Ілющенко, Гурба.  
**25 грн.:** Слоняська, Куляса, Фур.  
**30 грн.:** Метик, Романів, Лунишин, Гумин,  
Абашева, Савчин, Гутиряк.  
**40 грн.:** Гудз, Білоголовка, Суський,  
Куновська, Бублій, Бережницька,  
Добровольська.  
**50 грн.:** Полич, Демкович, Волошин, Клок,  
Старицька, Одинак, Шийка,  
Кропивницький, Веселовський, Даців,  
Кравчук, Томчак, Котів, Захарія,  
Артимович, Гринів, Чушак, Чушак,  
Панчишак, Куцан, Гринів, Ясевич, Моцьо,  
Андрухів, Мояк, Сторонський, Броницька,  
Кравець, Федунів.  
**60 грн.:** Копач. **70 грн.:** Грабовський,  
Буховська. **100 грн.:** Михайлишин, Логин.  
**300 грн.:** Денис.

## Кураторство N 12

Вул. Горішня Брама

Куратор: **Надія П'єнтак**

**6 грн.:** Калічинський.  
**10 грн.:** Ялоха, Мущинко, Чушак  
**15 грн.:** Глодан, Шитикова, Піляк.  
**17 грн.:** Георгадзе.  
**20 грн.:** Іванків, Шишко, Ярошович,  
Колінко, Коник, Кушнір, Крушельницька,  
Гайдідей, Горб'як, Крайчик, Чорняк,  
Чаплинський, Хомин, Наум'як, Вибранець,  
Пігур, Богаченко.  
**25 грн.:** Сов'як.  
**27 грн.:** П'єнтак  
**30 грн.:** Шуригайло.  
**40 грн.:** Паславський, Васишак.  
**50 грн.:** Кобрин, Бачинська, Циклінський,  
Саврай, Печерський, Гузар, Коляда.  
**200 грн.:** Пильо.

## Кураторство N 35

Вул. Трускавецька, NN4-62; 21-65.

Куратор: **Ірина Мацьків**

**1 грн.:** Стебельський.  
**5 грн.:** Кобільник.  
**10 грн.:** Храчевич, Стецько, Демко,  
Рапач. **15 грн.:** Коваль.  
**20 грн.:** Стиранець, Карелін, Баденко,  
Бобак, Звонарьов, Полошко, Мелькович,  
Сергієнко, Варивода, Фабіянчик, Найда,  
Корягіна, Корпан, Борисенко.  
**30 грн.:** Мацьків, Кучинська, Глух, Глух,  
Мацьків, Мазурик, Товарницький,  
**50 грн.:** Куцик, Маєвич, Федосєєва,  
Прокопів, Галяк, Ліндюк, Бишко,  
Романюк, Грицик, Меньків, Задорожна,  
Найда, Ліщишин, Савельєва.  
**100 грн.:** Ворончак, Ярошович.

## Кураторство N 39

Вул. Війтівська Гора, NN 1-19; 2-46;  
вул. Лепкого; пров. Кооперативний

Куратори: **Розалія Риб'як, Марія**  
**Тасуй, Василь Ісик**

**2 грн.:** Мацюрак.  
**5 грн.:** Домчак, Стулов.  
**7 грн.:** Колінко.  
**9 грн.:** Бутовічева.  
**10 грн.:** Тура, Либзікова, Поточняк,  
Шаталова.  
**15 грн.:** Байрамов, Мельниченко.  
**20 грн.:** Мельник, Купріянова, Рівняле,  
Хімяк, Грохольський, Мак, Щурко, Чава,  
Громовська, Гурова, Федик, Федорченко,  
Дацюк.  
**25 грн.:** Левицький, Стаськів.  
**30 грн.:** Левченко, Ковалів, Борсук,  
Пристай, Федорова, Кричковський, Пупін,  
Жагаляк.  
**40 грн.:** Пилипів, Бечкало, Валіхновська,  
Мельник, Коломієць.  
**50 грн.:** магазин, Говшовська, Бандура,  
Андрієвська, Худик, Ісик, Тасуй, Шеденко,  
Страп, Вінцовська, Дешевий, Бабяк.  
**100 грн.:** Риб'як, Бондар, Процишин,  
**400 грн.:** Користальов.

## Кураторство N 40

Вул. Трускавецька, NN66-110;  
пров. Трускавецький,  
вул. Федьковича, вул. Фабрична.

Куратор: **Анна Криванчик,**  
**Марія Гаврилів**

**5 грн.:** Калін. **10 грн.:** Квятко, Репіна,  
Вовденко.  
**20 грн.:** Загальська, Дум'як, Гойсак,  
Чайківська, Коваль, Ступницька, Терешко,  
Шеменда, Старцева, Старцева,  
**25 грн.:** Дуцяк, Дуцяк, Шутов.  
**30 грн.:** Сорока, Лучечко, Бокало, Пурій,  
Суша, Квятко. **35 грн.:** Дуцяк.  
**50 грн.:** Танчук, Оприсько, Далявська,  
Микитич, Рогаль, Грисько, Кульчицька,  
Дума, Косак, Лопатець, Матковська,  
Гармич, Криванчик, Цап, Муцин, Фарима,  
Ярема, Чаповська, Сов'як, Нечипір, Жук,  
Луців, Вороняк, Дорожівська, Чапля,  
Гаврилів, Дума, Дзюбина.  
**70 грн.:** Адамчук.

## Додаток до кураторства N 26

Вул. П. Орлика

Куратор: **Ірина Захарій**

**3 грн.:** Цимбаленко.  
**10 грн.:** Дачук, Лукавський, Волосецька,  
Мала, Гірняк, Аслонов.  
**20 грн.:** Мелько, Лісовець, Михальцевич,  
Хом'як, Рудик, Вахів, Рубаник, Масловська,  
Гавришак, Клепак, Суша, Скрипник,  
Грицай, Гаєвий, Кравняк, Островна,  
Вовканич, Бурдаш, Васильєва, Сарак,  
Чепич, Мельник, Дятлінко.  
**25 грн.:** Пріндин. **30 грн.:** беім., Паньків.  
**40 грн.:** Москаленко, Григоренко.  
**50 грн.:** Цимбал, Мазур, Кімак, Думин,  
Комар, Смутна. **70 грн.:** Загайський.  
**100 грн.:** Левицька.

## Поправки до надрукованої коляди у попередніх двох номерах

Кураторство N3 - 100 грн. – Іваночко.  
Кураторство N7 - 20 грн. – Федорович.  
Кураторство N8 - 20 грн. – Магур.  
Кураторство N13 - 20 грн. – Іщук.  
Кураторство N17 - 50 грн. – Гарбич.  
100 грн. – Балашкова.  
Кураторство N21 - 50 грн. – Климкович.  
Кураторство N25 - 50 грн. – Східницький.  
Кураторство N31 - 3 грн. – Громовська.  
20 грн. – Сея. **50 грн. – Собко.**  
Кураторство N37- 20 грн. – Турчик.  
Коляда 20-21 січня 2010 р.Б.  
(магазини та організації) -  
18 018,50 + 5 Євро

## Коляда здана у захристію

**10 грн.:** Болонна, Ткачук, Агаш.  
**15 грн.:** Попів, Лазорак.  
**20 грн.:** Щербан, Сатурчак, Мількович,  
Дешевий, Дешева, Хим'як, Кравченко,  
Бартицька, Греськів, Гуменецька,  
Коберинко, Янів, Стеців, Павлюх,  
Грабовський, Комар, Андрухів.  
**25 грн.:** Сененко, Сусна, Міцяк, Іванів,  
Завалкевич, Ільчишин.  
**30 грн.:** Перуцький, Оленич, Роїк,  
Крайник, Фабіянчик, Микитяк, Ткач, п.  
Ірина, Фаремна, Пріндин, Красівський,  
Бориславська, Піляк, Піляк, Рихтицька,  
Мелько. **35 грн.:** Варивода  
**40 грн.:** Беспалько, П'єх.  
**50 грн.:** Химин, Садовий, Новосельська,  
Тарас, Стець, Мойсеєнко, Опаленко, Кузів,  
Скребова, безум., Гуцалулюк, Васько,  
Яцуляк, Пашенко, беім., Лазорко, Брич,  
Мецан, Лаб'як, Байкенич, Дошак,  
Дорожівська, Леменар, Павлюх, Мороз,  
Заканич, Владига, Сисин, Білик,  
Пелюшкевич, Грос, Ступка, Шев'як, Ячечак,  
Левандовський, Бунь, Війтів, Лелюк,  
Коханчик, Курило, Сидір, Кичун.  
**70 грн.:** Саган. **80 грн.:** Грицай.  
**100 грн.:** Копач, п. Ірина, Шкуропат,  
Саган, Скубакова, Малишак, Килецька,  
Коберинко, Стебельська, Ощипок, Глушко,  
Лесик, Гораль, Пруський, Дятко,  
Заячкевич, Сербан, Міщук, Ярошович,  
Пукаляк, безім., Дмитрів, Нуржинська,  
Павлів, Казішин, Флюнт, Клонцак,  
120 грн.: Пруський.  
**200 грн.:** Андрусик, Даців,  
**10 Євро.:** Городиська.  
**20 Євро.:** Михальчак.

**УВАГА! УВАГА! УВАГА!****Свято Стрітіння Господнього.**

15 лютого, коли святкуємо празник Стрітіння Господнього, припадає у понеділок першого тижня Великого посту. Устав у такому випадку переносить святкування свята Стрітіння Господнього на попередню, тобто сиропусну неділю. Празник Стрітіння Господнього цього року святкуємо у сиропусну неділю 14 лютого.

**Перший день Великого посту.**

Виходячи із постанови зазначеної вище, перший день Великого посту є алітургічним днем, тобто не служиться Божественної Літургії.

**Великопосні реколекції**

У неділю, 14 березня, у нашій парафії розпочнуться Великопосні реколекції. Детальний розпорядок духовних наук подамо у наступному номері. Реколекції голоситиме ієрм. Корнелій Яремак, ЧСВВ.

В Акафістову суботу щорічно у нашому храмі проводимо соборове уділення Святої Тайни Оливопомазання. Оскільки у цей день є багато людей бажаючих прийняти цю Тайну, то є потреба додатково ввести ще один день для уділення Святої Тайни Оливопомазання.

У суботи, 6 березня та 20 березня: о 9.00 год. служитиметься Божественна Літургія за хворих, а по її завершенні Чин Тайни Оливопомазання.

Нагадуємо, що Тайну Оливопомазання приймається у стані освячуючої ласки, тобто після Сповіді та Причастя, і лише один раз у році. Тому ті особи, які приймуть тайну 6 березня не можуть приймати її ще раз 20 березня.

# Благодійна акція ВЕЛИКИЙ ПІСТ без АЛКОГОЛЮ

**Подаруй щастя собі та близьким  
Заощаджені кошти передай на  
лікування хворих від алкоголю  
та наркотиків у неділю 21  
березня через окрему збірку.**

БФ "Карітас СДЄ УГКЦ", вул. Чорновола, 4  
місто Дрогобич, РЦ "Назарет", тел (244) 224-58

**Оголошення**

**В першу неділю Великого посту,  
21 лютого, другий тацовий збір  
- на семінарію.**

## «Бог каже: „Хочете? – Маєте”...»: інтерв'ю Блаженнішого Любомира для журналу «Главред»

(Закінчення. Поч. на стор. 2-3)

Розглянемо історію зі Святого Письма. Ізраїльський народ вишов з єгипетського полону і захотів обрати собі царем Саула. Господь Бог сказав: «Якщо вони так хочуть... Я хотів бути їхнім володарем, але вони хочуть мати людину за царя – нехай мають». Саул, на жаль, не дуже добрим вдався. Тоді Господь послав пророка Самуїла і сказав йому знайти у Вифлиемі Давида, бо Божа воля була у тому, щоб Давид став царем. І пішов Самуїл, і знайшов Давида, бо Самуїл, бачите, мав такий «мандат»... І Давид сів на царство і будував Ізраїль як людина, обрана Господом. А у подальшій історії Ізраїлю були різні царі, які до того довели, що врешті-решт Ізраїль пішов у вавилонську неволю. Господь Бог знав про це, але більше Ізраїлю не посилав нікого, нікого не називав поіменно. Тож сьогодні ми не мо-

жемо говорити, що обрали особу, яку хотів Бог. Таким був Божий допуск, а не Божа воля. А це не є одним і тим самим. Божа воля – коли Бог так хоче. А Божий допуск – коли Бог дозволяє. Візьміть поняття гріха. Хіба Бог хоче нашого гріха? Ні, не хоче. Але якщо ти хочеш грішити, пам'ятай, якими будуть наслідки. Господь Бог як ніхто зберігає для нас людську свободу. Немає на світі жодної держави, яка б так боронила нашу свободу. Тому не можна казати на того чи іншого президента, що він є Божим помазаником. Чи хотів його Бог насправді, чи ні – то тільки Господь знає. У тому, що саме Бог допускає когось до влади, немає сумніву. А от чи він цю людину хоче – це цілком інша річ.

**Віктор Ющенко був доволі лояльним керівником, зокрема, й щодо питань свободи слова, свободи віри... Ви очікуєте змін –**

**позитивних чи негативних – після обрання нового Президента?**

Церква не загине, церква йтиме далі. Так само, як і Україна. Як воно буде – побачимо. Я тим не журюся. Надто багато залежить від нас самих – як ми себе поводитимемо і як громадяни, і як християни. Це все – спекуляції і певне політиканство: розмови про те, чого ми мусимо сподіватися. Ми не йдемо назад, до радянського режиму, до Сталіна... Там мало на що можна було розраховувати, там була би повна загибель. Але тут – не така ситуація. Ми можемо про щось здогадуватися, над чимось замислюватися, але вибір вже зроблено. Кожен вибір є ризикованим – така вже його природа.

**Розмовляла Наталія Лебідь,  
журнал «Главред»  
Збережено мову оригіналу**

**Розклад занять у Недільній школі:****Субота**

	Кабінет №5	Кабінет № 7
10.00	6 клас	5 клас
11.00	7 клас	4 клас
12.00	8 клас	3 клас
13.00	9 клас	2 клас
14.00	10 клас	
15.00	11 клас	

**Субота**

11.00 – вівтарна дружина (трапезна)

**Неділя**

10.30 – дошкільна група (кабінет № 6)

11.30 – 1 клас (кабінет № 6)

**Катехит Олійник Ірина Романівна – 6, 7, 8, 9, 10, 11 класи**

**Катехит Кулиняк Наталія – дошкільна група, 1, 2,3, 4, 5 класи**

**Отримали Святі Тайни****Хрещення та Миропомазання:**

Захар Жеут, Вікторія Знак, Анастасія Мількович,  
Анастасія Саракула, Степан-Руслан Тиновець,  
Іван-Даниїл Савшак, Анастасія Федик,  
Софія-Ольга Сятецька, Владислав-Петро Лукін.

Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.

**Наші жертводавці:**

**10 грн.** - п. Лідія, пп. Надія та Олена.  
**20 грн.** - п. Люба, п. Богдан, п. Олексій.  
**30 грн.** - п. Володимир, безім.  
**50 грн.** - п. Наталя, п. Іван, безім., п. Галина,  
п. Марія, п. Ольга, п. Віктор, п. Віра, п. Володимир.  
**100 грн.** - п. І.Фещак, п. Віктор, п. Ігор, п. Марія,  
п. Микола Баль, п. Павлюх.  
**200 грн.** - пп. Богдана та Петро. **350 грн.** - п. Роман.  
**На сиротинець: 10 грн.** - п. Анна.  
**20 грн.** - п. Бандрівська, п. Марія. **50 грн.** - безім., пп.  
Василь та Вікторія **100 грн.** - пп. Галина та Іван.  
**200 грн.** - п. Ігор. **300 грн.** - п. Оксана.  
*Нехай милостивий Господь сторицею винагородить  
Вас за складені Вами пожертви.*

**Наші парафіяни:**

Олег Богатирьов, 1988 р.н. – Галина Кравець, 1990 р.н.;  
Володимир Макух, 1986 р.н. – Марія Харко, 1988 р.н.;  
Ростислав Калапунь, 1985 р.н. – Роксолана Сов'як, 1986 р.н.;  
Михайло Ільницький, 1967 р.н. – Лідія Гав'як, 1967 р.н.;  
Микола Валяшек, 1986 р.н. – Марія Корнієнко, 1982 р.н.;  
Роман Чапля, 1988 р.н. – Леся Чапля, 1990 р.н.;  
Тарас Голубінка, 1976 р.н. – Надія Баран, 1972 р.н.;  
Михайло Сирко, 1982 р.н. – Віра Трускавецька, 1988 р.н.;  
Ярослав Шестопапець, 1984 р.н. – Уляна Викричак, 1982 р.н.  
**отримали Святі Тайни Подружжя.**  
**Вітаємо Вас, дорогі у Христі,**  
**із одруженням і зичимо Вам любові, злагоди,**  
**миру, здоров'я, вірності та багато діточок!**

Слухайте релігійну радіопередачу

**“Християнська хвиля”**

на дрогобицькому радіо

**“Франкова земля”**

**щосуботи, о 16.00 год.**

“Християнська хвиля” — це проект  
парафії Пресвятої Трійці УГКЦ  
м. Дрогобича.

**Відійшли у вічність:**

Лілія Кравчук, 26 р.; Ольга Баранова, 63 р.;  
Василь Хохлов, 84 р.; Галина Задорожна, 40 р.; Марія  
Перхун, 72р.; Євгенія Модрицька, 80 р.  
Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і складаємо  
співчуття рідним та близьким покійних.

**Розклад Богослужінь  
з 15.02 по 28.02.2010 р.Б.**

**Кожної неділі:**

**6.00** – Утреня.  
**7.00, 8.30, 10.30, 12.00, 17.00** – Божественна Літургія.  
**18.00** – Вечірня. (**14.02.**- Чин прощення. **20.02.**- Акафіст до страстей Христових.)

**Кожної суботи:**

**18.00** – Науки для хресних батьків.  
Перший тиждень Великого посту.

**Понеділок, 15.02.2010 р.**

**7.00** – Утреня. Часи.

**17.00** – Велике Повечер'я з каноном Андрея Критського (поклони).

**Вівторок, 16.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Божественна Літургія за упокій.

**17.00** – Велике Повечер'я з каноном Андрея Критського (поклони).

**Середа, 17.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Літургія напередосвячених дарів. Парастас-сорокоусти.

**17.00** – Велике Повечер'я з каноном Андрея Критського (поклони).

**Четвер, 18.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Божественна Літургія за здоров'я.

**17.00** – Велике Повечер'я з каноном Андрея Критського (поклони).

**П'ятниця, 19.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Літургія напередосвячених дарів. Парастас-сорокоусти.

**16.30** – Хресна дорога для дітей.

**18.00** – Хресна дорога для дорослих.

**Субота, 20.02.2010 р.:**

**7.00** – Утреня.

**7.30** – Божественна Літургія за упокій.

**9.00** – Божественна Літургія за здоров'я.

**17.00** – Велика Вечірня.

**ДРУГИЙ тиждень Великого посту.**

**Понеділок, 22.02.2010 р.; Вівторок, 23.02.2010 р.**

**Четвер, 25.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Божественна Літургія за упокій.

**17.00** – Божественна Літургія за здоров'я.

**18.00** – Вечірня.

**Середа, 24.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Літургія напередосвячених дарів.

Парастас-сорокоусти.

**18.00** – Хресна дорога для молоді.

**П'ятниця, 26.02.2010 р.**

**6.45** – Утреня.

**7.30** – Літургія напередосвячених дарів.

Парастас-сорокоусти.

**16.30** – Хресна дорога для дітей.

**18.00** – Хресна дорога для дорослих.

**Заупокійна субота, 27.02.2010 р.**

**7.00** – Утреня.

**7.30** – Божественна Літургія за упокій.

**9.00** – Божественна Літургія за здоров'я.

**17.00** – Велика Вечірня.